

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1. Š. Č.**, bytom ul. V., P., **2. D. Č.**, bytom ul. V., proti žalovanému **JUDr. P. M.**, bytom ul. S., P., v dovolacom konaní zastúpeným JUDr. J. B., advokátom so sídlom v P. č. X., **o zaplatenie 2.470,39-€ s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16C 47/2009, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 8. februára 2010 sp.zn. 7Co 5/2010 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov rozsudkom z 24. septembra 2009 č.k. 16C 47/2009-94 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne 929,43-€ s 8,5% úrokom z omeškania ročne od 25.októbra 2008 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti (do2.470,39-€) návrh zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol že žalovaný zastupoval žalobcov na základe plnomocenstiev zo dňa 14. 4. 2003 v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11C 54/03. Vychádzajúc z obsahu plnomocenstiev žalobcovia sa zaviazali okrem iného poskytnúť žalovanému zálohu v žiadanej výške a za zastupovanie zaplatiť tarifnú odmenu a hotové výdavky, ak k ich zaplateniu nebude zaviazaná druhá strana alebo ich včas neuhradí. Zo strany žalobcov bola žalovanému poskytnutá záloha v celkovej výške 28.000,- Sk. Vo veci Okresného súdu Prešov sp.zn. 11C 54/03 mali žalobcovia plný úspech a bola im priznaná náhrada trov prvostupňového konania vo výške 39.135,- Sk. Ďalšiu čiastku vo výške po 4.596,70,- Sk pre každého zo žalobcov z titulu náhrady trov odvolacieho konania priznal žalobcom Krajský súd v Prešove svojím uznesením zo dňa 4. 3. 2004 sp.zn.9Co 28/2004. Toto rozhodnutie bolo následne rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.8. 2005 sp.zn. 2MCdo 6/2005zrušené a vec bola

vrátená odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Predtým dňa 30. 4. 2004 Ing. M. G. zaplatil žalovanému ako právnenému zástupcovi žalobcov sumu 52.925,- Sk. Po zrušení uznesenia zo dňa 4. 3. 2004 rozsudkom Najvyššieho súdu SR Krajský súd v Prešove opätovne rozhodol o trovách konania, a to rozsudkom zo dňa 21. 12. 2005 sp.zn. 7co 165/2005, v zmysle ktorého bola žalobcom priznaná náhrada trov prvostupňového konania vo výške 8.352,-Sk a náhrada trov odvolacieho konania vo výške 4.600,- Sk. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 7. 2. 2006. Listom zo dňa 30. 5. 2006 boli žalobcovia vyzvaní právny zástupcom Ing. M. G. na vrátenie sumy 39.973,- Sk. V konaní vedenom na OS Prešov pod sp. zn. 13Ro 18/08 bola platobným rozkazom uložená žalobcom povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť Ing. M. G. sumu 39.973,- Sk s príslušným úrokom z omeškania a nahradiť mu trovy konania vo výške 6.450,- Sk. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 26. 3. 2008. Dňa 2. 4. 2008 bola Ing. M. G. vyplatená čiastka 39.973,- Sk a dňa 2. 10. 2008 jeho právnenému zástupcovi JUDr. V. Š. čiastka 6.450,- Sk. Listom zo dňa 17. 10. 2008 žalobcovia vyzvali žalovaného k zaplateniu sumy 74.423,- Sk do 3 dní od doručenia písomnosti. Žalovaný písomnosť prevzal dňa 21.10. 2008.

Súd prvého stupňa skonštatoval, že žalobcami požadovaná suma 74.423,- Sk pozostávala z troch častok, a to zo sumy 28.000,- Sk, zo sumy 6.450,- Sk a zo sumy 39.973,- Sk. Vyslovil, že z týchto častok dôvodným bol iba nárok na zaplatenie sumy 28.000,- Sk poskytnutej žalovanému ako záloha na právnu službu. Vo veci 11C 54/03 výška trov konania súvisiaca so zastupovaním žalobcov bola kvantifikovaná na sumu 8.352,- Sk za konanie pred súdom prvého stupňa a na sumu 4.600,- Sk za odvolacie konanie. Právny vzťah zo zmluvy o právnom zastúpení bol ukončený dňom 17. 3. 2008, keď žalovaný vypovedal žalobcom plnomocenstvo. Momentom ukončenia tohto záväzkovo-právneho vzťahu vznikla žalovanému povinnosť zúčtovať sumu zálohy prevzatej od žalobcov. Nakoľko žalovanému bola celá suma trov právneho zastúpenia, na ktoré má nárok, zaplatená Ing. M. G., jeho povinnosťou bolo vrátiť žalobcom celú sumu poskytnutej zálohy vo výške 28.000,- Sk (po prepočte 929,43 eur.). V prevyšujúcej časti žalobu žalobcov zamietol. Vo vzťahu k 6.450,- Sk z dôvodu neexistencie predpokladov pre uplatnenie práva na náhradu škody voči žalovanému vyplývajúce z ust. § 420 O.z. a vo vzťahu k 39.973,- Sk v dôsledku premlčania.

Na odvolanie žalobcov 1/-2/, ako i žalovaného Krajský súd v Prešove rozsudkom z 8. februára 2010 sp.zn. 7Co 5/2010 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd

si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkázal.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalovaný, v ktorom navrhol napadnutý rozsudok zrušiť, zamietnuť z nich vyplývajúce nároky a priznať mu trovy právneho zastúpenia. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 241 ods. 2 písm. a/, b/ s tým, že prvostupňový súd v zmysle § 153 ods. 2 O.s.p. prekročil viazanosť petitom žaloby o fiktívne a premlčané nároky. Toto porušenie práva prehliadal a nenapravil ani odvolací súd a tiež priznal to čo bolo premlčané a podľa dohody vysporiadané.

Žalobcovia navrhli dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu. Keďže konanie o každom mimoriadnom opravnom prostriedku má vždy znak výnimočnosti, rámec možného prieskumu obmedzuje zákon len na taxatívne ustanovené dôvody prípustnosti konania o mimoriadnom opravnom prostriedku.

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie proti rozsudku je prípustné, ak je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je prípustné aj proti rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Prípustnosť dovolania žalobcu v danom prípade nemožno vyvodit' z vyššie uvedených

ustanovení, lebo napadnutý rozsudok nie je zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd v tejto veci dosiaľ nezaujal záväzný právny názor (§ 238 ods. 2 O.s.p.) a v napadnutom potvrdzujúcom rozsudku odvolací súd nevyslovil prípustnosť dovolania v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p.

So zreteľom na to by dovolanie žalovaného mohlo byť procesne prípustné, len ak by napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní postihnutom závažnou procesnou vadou v zmysle § 237 O.s.p. O vadu takejto povahy ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia nie je predmet konania významný a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie vylúčené.

Dovolateľ namieta, že súdy oboch stupňov prekročili viazanosť petitom žaloby o fiktívne a premlčané nároky .

V zmysle § 237 písm. e) OSP je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný. Toto ustanovenie dopadá na prípady, kedy súd prejednal a meritórne rozhodol vec, hoci nebola splnená jedna z procesných podmienok konania vyplývajúca z § 79 ods. 1 OSP - nebol podaný návrh na začatie konania (žaloba). Občianske súdne konanie sa začína na návrh. Aké náležitosti má návrh na začatie konania obsahovať upravuje § 79 OSP. Návrh na začatie konania musí byť jasný a určitý a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. V občianskom súdnom konaní je súd viazaný návrhom na začatie konania, a preto nemôže navrhovateľovi priznať viac, než žiadal v žalobnom petite (§ 79 ods. 1 OSP) Ak je predmetom návrhu na začatie konania peňažné plnenie, musí byť v návrhu uvedená presná výška peňažnej sumy, ktorú navrhovateľ požaduje. Ak to tak nie je, návrh nespĺňa náležitosti požadované zákonom. Touto výškou peňažného

plnenia požadovaného navrhovateľom v návrhu je súd v konaní viazaný a nesmie prisúdiť viac. Výnimočne sa však môže od tejto zásady odchýliť, a to v prípadoch uvedených v § 153 ods. 2 OSP, ktoré dovoľujú súdu prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, iba vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu (ide o veci uvedené v ustanovení § 81 ods.1 O.s.p.), alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnaní vzťahu medzi účastníkmi; u odseku 3 citovaného ustanovenia vyplýva, že súd môže aj rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

V predmetnom konaní (odlišnom od prípadov uvedených v ustanovení § 153 ods.2 a 3 O.s.p.) nejde o prípad, že by súd vec prejednal a meritórne rozhodol, hoci nebol podaný návrh na začatie konania. Zo spisu vyplýva, že žalobcovia podali žalobu 3.12.2008, ktorou vymedzili predmet konania tak, že žiadali žalovanému uložiť povinnosť zaplatiť im spoločne a nerozdielne 74 423 Sk s úrokom z omeškania 8,5% ročne od 25.10.2008 do zaplatenia, ktorá suma pozostávala z troch čiastok, a to zo sumy 28.000,- Sk, zo sumy 6.450,- Sk a zo sumy 39.973,- Sk. Súd prvého stupňa žalobe vyhovel v rozsahu 929,43-€ (28 000 Sk) s 8,5% úrokom z omeškania ročne od 25. októbra 2008 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti (do 2.470,39-€ , v prepočte do 74 423Sk) návrh zamietol. Odvolací súd tento rozsudok potvrdil, vec prejednal, posúdil a rozhodol. Oba súdy nižších stupňov teda neprekročili žalobcami určený predmet konania; neprisúdili viac ako bolo žalobcami uplatnené v návrhu na začatie konania o peňažné plnenie.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

Dovolací súd nepriznal odporcovi náhradu trov dovolacieho konania, pretože si ich neuplatnil (§ 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 a § 151ods. 1 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. júna 2010

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Hrčková Marta